

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 31ης Μαΐου 2018*

«Προδικαστική παραπομπή – Έλεγχος των συγκεντρώσεων επιχειρήσεων – Κανονισμός (ΕΚ) 139/2004 – Άρθρο 7, παράγραφος 1 – Πραγματοποίηση της συγκέντρωσης πριν από την κοινοποίησή της στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και την κήρυξη του συμβατού της με την κοινή αγορά – Απαγορεύεται – Περιεχόμενο – Έννοια της “συγκέντρωσης” – Καταγγελία συμφωνίας συνεργασίας με τρίτον εκ μέρους μιας εκ των συμμετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων»

Στην υπόθεση C-633/16,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Sø og Handelsretten (δικαστήριο ναυτικών και εμπορικών διαφορών, Δανία) με απόφαση της 25ης Νοεμβρίου 2016, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 7 Δεκεμβρίου 2016, στο πλαίσιο της δίκης

Ernst & Young P/S

κατά

Konkurrencerådet,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. L. da Cruz Vilaça, πρόεδρο τμήματος, A. Tizzano (εισηγητή), Αντιπρόεδρο του Δικαστηρίου, A. Borg Barthet, M. Berger και F. Biltgen, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Wahl

γραμματέας: C. Strömholm, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ’ ακροατηρίου συζήτησεως της 15ης Νοεμβρίου 2017,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

- η Ernst & Young P/S, εκπροσωπούμενη από τους G. Holtsø και J. Plum, advokater,
- η Δανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον C. Thorning, επικουρούμενο από τον J. Pinborg, advokat,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον G. Conte και την T. Vecchi, επικουρούμενους από τον H. Peytz, advokat,

* Γλώσσα διαδικασίας: η δανική.

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 18ης Ιανουαρίου 2018,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής απόφασης αφορά την ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων («Κοινοτικός κανονισμός συγκεντρώσεων») (ΕΕ 2004, L 24, σ. 1).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως ασκηθείσας από την Ernst & Young P/S ενώπιον του Sø- og Handelsretten (δικαστηρίου ναυτικών και εμπορικών διαφορών, Δανία) κατά της απόφασης του Konkurrencerådet (συμβουλίου ανταγωνισμού, Δανία), με την οποία το τελευταίο διαπίστωσε ότι, αφενός, οι Ernst & Young, Ernst & Young Europe LLP, Ernst & Young Godkendt Revisionsaktieselskab, Ernst & Young Global Limited και EYGS LLP (στο εξής, από κοινού: εταιρίες EY) και, αφετέρου, οι KPMG Statsautoriseret Revisionspartnerselskab, Komplementar selskabet af 1. januar 2009 Statsautoriseret Revisionsaktieselskab και KPMG Ejendomme Flintholm K/S (στο εξής, από κοινού: εταιρίες KPMG DK) παρέβησαν την απαγόρευση εφαρμογής πράξης συγκέντρωσης προτού αυτή εγκριθεί από το συμβούλιο ανταγωνισμού (στο εξής: υποχρέωση αναστολής της εφαρμογής), σύμφωνα με το άρθρο 12c, παράγραφος 5, του konkurrenceloven (δανικού νόμου περί ανταγωνισμού).

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

- 3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 5, 6, 20 και 34 του κανονισμού 139/2004 έχουν ως εξής:
 - «(5) Πρέπει να εξασφαλισθεί [...] ότι η διαδικασία αναδιάρθρωσης δεν θα αποδειχθεί στη διάρκεια του χρόνου επιβλαβής για τον ανταγωνισμό. Το κοινοτικό δίκαιο πρέπει, ως εκ τούτου, να συμπεριλάβει διατάξεις που να ρυθμίζουν τις συγκεντρώσεις οι οποίες μπορεί να παρακωλύσουν σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό στην κοινή αγορά, ή σε μεγάλο τμήμα της.
 - (6) Είναι, επομένως, αναγκαία η θέσπιση μιας ειδικής νομικής πράξης που θα εξασφαλίσει τον αποτελεσματικό έλεγχο όλων των συγκεντρώσεων ανάλογα με τις επιπτώσεις τους στη διάρθρωση του ανταγωνισμού στην Κοινότητα και η οποία θα είναι η μόνη που θα ισχύει για τις εν λόγω συγκεντρώσεις. [...]
- [...]
- (20) Είναι σκόπιμο να ορισθεί η έννοια της συγκέντρωσης κατά τρόπο ώστε να καλύπτονται οι πράξεις που επιφέρουν μόνιμη μεταβολή στον έλεγχο των συμμετεχουσών επιχειρήσεων και, συνεπώς, στη διάρθρωση της αγοράς. Ενδείκνυται, επομένως, να υπαχθούν, στο πεδίο του παρόντος κανονισμού, όλες οι κοινές επιχειρήσεις που εκπληρώνουν μόνιμα όλες τις λειτουργίες μιας αυτόνομης οικονομικής οντότητας. Ενδείκνυται επιπλέον να αντιμετωπίζονται ως ενιαία συγκέντρωση οι πράξεις οι οποίες είναι στενά συναφείς υπό την έννοια ότι συνδέονται υπό όρους ή λαμβάνουν τη μορφή μιας σειράς πράξεων σε τίτλους, που πραγματοποιούνται εντός ευλόγως βραχείας προθεσμίας.

[...]

- (34) Για να εξασφαλισθεί αποτελεσματικός έλεγχος, οι επιχειρήσεις θα πρέπει να υποχρεωθούν να κοινοποιούν εκ των προτέρων τις συγκεντρώσεις με κοινοτική διάσταση που προκύπτουν από τη σύναψη συμφωνίας, την ανακοίνωση δημόσιας προσφοράς εξαγοράς ή την απόκτηση ελέγχουσας συμμετοχής. [...] Η πραγματοποίηση των συγκεντρώσεων θα πρέπει να αναστέλλεται μέχρι τη λήψη της οριστικής απόφασης της Επιτροπής. Ωστόσο, θα πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα απαλλαγής από την αναστολή αυτή κατ' αίτηση των συμμετεχουσών επιχειρήσεων, εφόσον κρίνεται σκόπιμο. [...]
- 4 Το άρθρο 3 του κανονισμού αυτού, με τίτλο «Ορισμός της συγκέντρωσης», ορίζει στις παραγράφους 1 και 2 τα εξής:
- «1. Συγκέντρωση θεωρείται ότι υπάρχει όταν προκύπτει μόνιμη μεταβολή του ελέγχου από:
- α) τη συγχώνευση δύο ή περισσότερων προηγουμένως ανεξάρτητων επιχειρήσεων ή τμημάτων επιχειρήσεων ή
- β) την απόκτηση, από ένα ή περισσότερα πρόσωπα που ελέγχουν ήδη μία τουλάχιστον επιχείρηση ή από μία ή περισσότερες επιχειρήσεις, άμεσα ή έμμεσα, με την αγορά τίτλων ή στοιχείων του ενεργητικού, με σύμβαση ή με άλλο τρόπο, ελέγχου στο σύνολο ή σε τμήματα μιας ή περισσότερων άλλων επιχειρήσεων.
2. Ο έλεγχος απορρέει από δικαιώματα, συμβάσεις ή άλλα μέσα τα οποία, είτε μεμονωμένα είτε σε συνδυασμό με άλλα, και λαμβανομένων υπόψη των σχετικών πραγματικών ή νομικών συνθηκών, παρέχουν τη δυνατότητα καθοριστικού επηρεασμού της δραστηριότητας μιας επιχείρησης, και ιδίως από:
- α) δικαιώματα κυριότητας ή χρήσης επί του συνόλου ή μέρους των περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης·
- β) δικαιώματα ή συμβάσεις που παρέχουν δυνατότητα καθοριστικού επηρεασμού της σύνθεσης, των συσκέψεων ή των αποφάσεων των οργάνων μιας επιχείρησης.»
- 5 Το άρθρο 4 του εν λόγω κανονισμού, που φέρει τον τίτλο «Προηγούμενη κοινοποίηση συγκεντρώσεων και προηγούμενη παραπομπή κατόπιν αιτήσεως των μερών που προβαίνουν [στην] κοινοποίηση», ορίζει στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 τα εξής:
- «Οι κατά τον παρόντα κανονισμό πράξεις συγκέντρωσης με κοινοτική διάσταση κοινοποιούνται στην Επιτροπή πριν από την πραγματοποίησή τους και μετά τη σύναψη της συμφωνίας, τη δημοσίευση της δημόσιας προσφοράς εξαγοράς ή την απόκτηση ελέγχουσας συμμετοχής.»
- 6 Το άρθρο 7 του ίδιου αυτού κανονισμού, το οποίο επιγράφεται «Αναστολή της συγκέντρωσης», προβλέπει στις παραγράφους 1 και 3 τα εξής:
- «1. Μια συγκέντρωση με κοινοτική διάσταση, όπως ορίζεται στο άρθρο 1, ή που θα εξετασθεί από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 5, δεν πραγματοποιείται πριν από την κοινοποίησή της ούτε πριν να κηρυχθεί συμβατή με την κοινή αγορά κατόπιν απόφασης βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', ή του άρθρου 8, παράγραφοι 1 ή 2, ή με βάση το τεκμήριο του άρθρου 10, παράγραφος 6.

2. Η παράγραφος 1 δεν αποκλείει την πραγματοποίηση δημόσιας προσφοράς εξαγοράς ή μια σειρά συναλλαγών σε τίτλους, συμπεριλαμβανομένων των μετατρέψιμων σε άλλους τίτλους εισηγμένους σε αγορά, όπως η χρηματιστηριακή, μέσω των οποίων αποκτάται έλεγχος κατά την έννοια του άρθρου 3 από τους διάφορους πωλητές, υπό την προϋπόθεση ότι:

- α) η συγκέντρωση κοινοποιείται αμελλητί στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 4 και
- β) ο αποκτών δεν ασκεί τα δικαιώματα ψήφου που απορρέουν από τους εν λόγω τίτλους ή τα ασκεί μόνο για να διατηρήσει την πλήρη αξία της επένδυσής του βάσει παρεκκλίσεως που παρέχει η Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 3.

3. Η Επιτροπή μπορεί, μετά από αίτηση, να χορηγήσει απαλλαγή από τις υποχρεώσεις που επιβάλλουν οι παράγραφοι 1 ή 2. Η αίτηση για χορήγηση απαλλαγής πρέπει να είναι αιτιολογημένη. Για την απόφασή της αυτή, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη, μεταξύ άλλων, τις επιπτώσεις της αναστολής σε μία ή περισσότερες από τις επιχειρήσεις που συμμετέχουν στη συγκέντρωση ή σε τρίτους, καθώς και την απειλή που συνιστά η εν λόγω συγκέντρωση για τον ανταγωνισμό. Η εν λόγω απαλλαγή μπορεί να συνοδεύεται από όρους και υποχρεώσεις με σκοπό να εξασφαλίζονται συνθήκες αποτελεσματικού ανταγωνισμού. Η απαλλαγή είναι δυνατόν να ζητείται ή να παρέχεται οποτεδήποτε, είτε πριν από την κοινοποίηση, είτε μετά τη συναλλαγή.»

- 7 Το άρθρο 21 του κανονισμού 139/2004, με τίτλο «Εφαρμογή του κανονισμού και δικαιοδοσία», ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Ο παρών κανονισμός είναι ο μόνος που εφαρμόζεται στις συγκεντρώσεις, όπως ορίζονται στο άρθρο 3, και οι κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 1/2003 [του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [101] και [102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1)], (ΕΟΚ) αριθ. 1017/68 [...], (ΕΟΚ) αριθ. 4056/86 [...] και (ΕΟΚ) αριθ. 3975/87 [...], δεν τυγχάνουν εφαρμογής, εκτός αν πρόκειται για κοινές επιχειρήσεις που δεν έχουν κοινοτική διάσταση και έχουν ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα τον συντονισμό της ανταγωνιστικής συμπεριφοράς επιχειρήσεων που παραμένουν ανεξάρτητες.»

Το δανικό δίκαιο

- 8 Το άρθρο 12c του δανικού νόμου περί ανταγωνισμού ορίζει τα εξής:

«1. Η αρχή ανταγωνισμού και προστασίας των καταναλωτών της Δανίας αποφασίζει αν μια συγκέντρωση μπορεί να εγκριθεί ή πρέπει να απαγορευθεί.

[...]

5. Οι συγκεντρώσεις που υπόκεινται στις διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται εφόσον κοινοποιηθούν ή εγκριθούν από την αρχή ανταγωνισμού και προστασίας των καταναλωτών της Δανίας κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 ανωτέρω.

[...]

6. Η αρχή ανταγωνισμού και προστασίας των καταναλωτών της Δανίας μπορεί να επιτρέψει παρέκκλιση από τις διατάξεις της παραγράφου 5 συνοδευόμενη από όρους και υποχρεώσεις που έχουν σκοπό να εξασφαλίσουν συνθήκες αποτελεσματικού ανταγωνισμού.»

- 9 Όπως προκύπτει από την αιτιολογική έκθεση του δανικού νόμου περί ανταγωνισμού σχετικά με το άρθρο 12c, οι δανικοί κανόνες που αφορούν τον έλεγχο των συγκεντρώσεων βασίζονται στις διατάξεις του κανονισμού 139/2004 και πρέπει να ερμηνεύονται σύμφωνα με αυτές, ως προς τον ορισμό και το περιεχόμενο τόσο της έννοιας «συγκέντρωση» όσο και της υποχρέωσης αναστολής.

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 10 Στις 18 Νοεμβρίου 2013, οι εταιρίες KPMG DK συνήψαν συμφωνία συγκέντρωσης με τις εταιρίες EY (στο εξής: συμφωνία συγκέντρωσης).
- 11 Κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, οι εταιρίες KPMG DK και οι εταιρίες EY ήταν ελεγκτικές εταιρίες που προσέφεραν ελεγκτικές και λογιστικές υπηρεσίες στη Δανία.
- 12 Κατά την ημερομηνία σύναψης της συμφωνίας συγκέντρωσης, οι εταιρίες KPMG DK ήταν μέλη διεθνούς δικτύου ανεξάρτητων ελεγκτικών εταιριών επονομαζόμενου KPMG International Cooperative (στο εξής: KPMG International). Δεδομένου ότι οι εταιρίες KPMG DK δεν ήταν ενταγμένες στη δομή του δικτύου KPMG International, στις 15 Φεβρουαρίου 2010 συνάφθηκε συμφωνία συνεργασίας μεταξύ των εταιριών KPMG DK και της KPMG International (στο εξής: συμφωνία συνεργασίας). Δυνάμει της εν λόγω συμφωνίας, οι εταιρίες KPMG DK διέθεταν το αποκλειστικό δικαίωμα να αποτελούν μέρος του δικτύου της KPMG International στη Δανία και να χρησιμοποιούν τα εμπορικά σήματα της KPMG International για τις εμπορικές τους δραστηριότητες στο εν λόγω κράτος μέλος.
- 13 Η συμφωνία συνεργασίας περιλάμβανε επίσης διατάξεις σχετικές με την κατανομή των πελατών, την υποχρέωση εξυπηρέτησης πελατών άλλων κρατών καθώς και την καταβολή ετήσιας αποζημίωσης για τη συμμετοχή στο δίκτυο. Επιπλέον, η εν λόγω συμφωνία προέβλεπε ότι οι συμμετέχουσες ελεγκτικές εταιρίες δεν μπορούσαν να συνάπτουν μεταξύ τους εμπορικές συμβάσεις όπως είναι η σύναψη συμφωνιών εταιρικής σχέσης ή η σύσταση κοινών επιχειρήσεων. Η ίδια συμφωνία καθιέρωσε επίσης μια εθελοντική και ολοκληρωμένη συνεργασία μεταξύ των συμμετεχουσών ελεγκτικών εταιριών, επί τη βάση κοινών προτύπων και διαδικασιών, η οποία, έναντι των πελατών, εμφανιζόταν υπό τη μορφή ενιαίου δικτύου, μολονότι κάθε εταιρία αποτελούσε αυτόνομη και ανεξάρτητη επιχείρηση από πλευράς του δικαίου του ανταγωνισμού.
- 14 Κατά τους όρους της συμφωνίας συγκέντρωσης, από το χρονικό σημείο υπογραφής της συμφωνίας αυτής, οι εταιρίες KPMG DK έπρεπε να ανακοινώσουν ότι, ενόψει συγκέντρωσης με τις εταιρίες EY, επρόκειτο να αποχωρήσουν από την KPMG International, το αργότερο στις 30 Σεπτεμβρίου 2014. Δυνάμει της συμφωνίας συνεργασίας, η καταγγελία της από οποιοδήποτε εκ των μερών έπρεπε να πραγματοποιηθεί με προειδοποίηση τουλάχιστον έξι μηνών πριν από τη λήξη του φορολογικού έτους της KPMG International.
- 15 Οι διάδικοι της κύριας δίκης δεν αμφισβητούν ότι η επίμαχη συγκέντρωση δεν έχει κοινοτική διάσταση κατά την έννοια του κανονισμού 139/2004, ότι έπρεπε να κοινοποιηθεί στις αρμόδιες αρχές της Δανίας και ότι η πραγματοποίησή της υπέκειτο σε προηγούμενη έγκριση των εν λόγω αρχών.
- 16 Μετά την υπογραφή της συμφωνίας συγκέντρωσης στις 18 Νοεμβρίου 2013, οι εταιρίες KPMG DK κατήγγειλαν την ίδια ημέρα τη συμφωνία συνεργασίας από τις 30 Σεπτεμβρίου 2014. Η καταγγελία της συμφωνίας συνεργασίας δεν υπέκειτο αυτή καθαυτήν σε έγκριση των αρχών ανταγωνισμού.
- 17 Η σύναψη της συμφωνίας συγκέντρωσης δημοσιοποιήθηκε στις 19 Νοεμβρίου 2013.
- 18 Στις 20 Νοεμβρίου 2013, η KPMG International ανακοίνωσε δημόσια την πρόθεσή της να διατηρήσει την παρουσία της στην αγορά της Δανίας και, για τον σκοπό αυτό, προέβη στις 21 Νοεμβρίου 2013 στη σύσταση νέας επιχείρησης λογιστικού ελέγχου στη Δανία, μολονότι η συμφωνία συνεργασίας βρισκόταν ακόμη σε ισχύ.

- 19 Πολλοί πελάτες των εταιριών KPMG DK αποφάσισαν να αλλάξουν ελεγκτές, προτιμώντας τις υπηρεσίες είτε της KPMG International είτε άλλων επιχειρήσεων.
- 20 Οι εταιρίες KPMG DK και οι εταιρίες EY εφάρμοσαν τη διαδικασία προηγούμενης κοινοποίησης αμέσως μόλις δημοσιοποιήθηκε η συμφωνία συγκέντρωσης και πραγματοποιήθηκαν οι πρώτες επαφές με τις δανικές αρχές στις 21 Νοεμβρίου 2013.
- 21 Η πράξη κοινοποιήθηκε στις 13 Δεκεμβρίου 2013 στην Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen (αρχή ανταγωνισμού και προστασίας των καταναλωτών, Δανία) και η συγκέντρωση εγκρίθηκε με απόφαση του συμβουλίου ανταγωνισμού της 28ης Μαΐου 2014, με την επιφύλαξη ορισμένων δεσμεύσεων που κρίθηκε ότι πρέπει να αναληφθούν από τα συμβαλλόμενα μέρη. Μετά την εν λόγω έγκριση, οι εταιρίες KPMG DK και η KPMG International συμφώνησαν να καταγγείλουν τη συμφωνία συνεργασίας από τις 30 Ιουνίου 2014.
- 22 Με απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 2014 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το συμβούλιο ανταγωνισμού διαπίστωσε ότι οι εταιρίες KPMG DK, στο μέτρο που κατήγγειλαν τη συμφωνία συνεργασίας στις 18 Νοεμβρίου 2013, σύμφωνα με τη συμφωνία συγκέντρωσης, ήτοι προτού το συμβούλιο ανταγωνισμού επιτρέψει τη συγκέντρωση, παρέβησαν την προβλεπόμενη στον δανικό νόμο περί ανταγωνισμού απαγόρευση πραγματοποίησης των συγκεντρώσεων πριν από την εν λόγω έγκριση.
- 23 Το συμβούλιο ανταγωνισμού στηρίζει την προσβαλλόμενη απόφαση σε συνολική εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, σύμφωνα με την οποία η καταγγελία της συμφωνίας συνεργασίας, μεταξύ άλλων, αφορά ειδικά την επίμαχη συγκέντρωση, είναι αμετάκλητη και μπορεί να έχει συνέπειες στην αγορά κατά τη διάρκεια της περιόδου που περιλαμβάνεται μεταξύ της ίδιας της εν λόγω καταγγελίας και της έγκρισης της συγκέντρωσης. Ειδικότερα, το συμβούλιο ανταγωνισμού έκρινε ότι δεν ήταν αναγκαίο να αποδειχθεί ότι η εν λόγω καταγγελία ήταν η αιτία των αποτελεσμάτων που επήλθαν στην αγορά, καθόσον αρκούσε το γεγονός ότι ήταν ικανή να παραγάγει τέτοια αποτελέσματα.
- 24 Την 1η Ιουνίου 2015, η Ernst & Young άσκησε ενώπιον του Sø- og Handelsretten (δικαστηρίου ναυτικών και εμπορικών διαφορών) προσφυγή ακύρωσης κατά της προσβαλλόμενης απόφασης, αμφισβητώντας, μεταξύ άλλων, την ερμηνεία που έδωσε το συμβούλιο ανταγωνισμού στο περιεχόμενο της απαγόρευσης πραγματοποίησης μιας συγκέντρωσης πριν από την έγκριση της συγκέντρωσης αυτής από το συμβούλιο ανταγωνισμού, καθώς και τις εκτιμήσεις στις οποίες στηρίχθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση αλλά και τις συνέπειες που είχε η καταγγελία της συμφωνίας συνεργασίας στην αγορά.
- 25 Εκτός αυτού, η Ernst & Young υπογράμμισε ότι η επίλυση της διαφοράς της κύριας δίκης θα επηρεάσει το ζήτημα της ενδεχόμενης επιβολής ποινικής κύρωσης, δεδομένου ότι η αρχή ανταγωνισμού και προστασίας των καταναλωτών της Δανίας προσέφυγε στις 11 Ιουνίου 2015 ενώπιον της Statsanklageren for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (εισαγγελίας σοβαρού οικονομικού και διεθνούς εγκλήματος, Δανία) με σκοπό την ποινική αξιολόγηση των ενεργειών των εταιριών EY.
- 26 Δεδομένου ότι οι δανικοί κανόνες για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων στηρίζονται στον κανονισμό 139/2004 και ότι το συμβούλιο ανταγωνισμού παραπέμπει κατ' ουσίαν με την προσβαλλόμενη απόφαση στην πρακτική λήψης αποφάσεων της Επιτροπής και στη νομολογία των δικαστηρίων της Ένωσης, το αιτούν δικαστήριο έκρινε ότι η ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 139/2004 γεγείρει ερωτηματικά.

- 27 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Sø- og Handelsretten (δικαστήριο ναυτικών και εμπορικών διαφορών) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Ποια κριτήρια πρέπει να εφαρμόζονται προκειμένου να εκτιμηθεί κατά πόσον η συμπεριφορά ή οι πράξεις επιχειρήσεως εμπίπτουν στην αναστολή του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 139/2004 ([υποχρέωση αναστολής πριν από την έγκριση]), και προϋποθέτει η έννοια της πράξεως πραγματοποιήσεως, κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, ότι η πράξη, εν όλω ή εν μέρει, πραγματικά ή νομικά, αποτελεί τμήμα της πραγματικής αλλαγής ελέγχου ή της συγχωνεύσεως των συνεχιζόμενων δραστηριοτήτων των συμμετεχουσών επιχειρήσεων, η οποία –υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται τα ποσοτικά όρια– γεννά υποχρέωση κοινοποιήσεως;
 - 2) Μπορεί καταγγελία συμφωνίας συνεργασίας, όπως στην προκειμένη περίπτωση, η οποία ανακοινώθηκε υπό συνθήκες αντίστοιχες με εκείνες που περιγράφονται στη διάταξη περί παραπομπής, να συνιστά πράξη πραγματοποιήσεως εμπίπτουσα στην αναστολή του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 139/2004, και ποια κριτήρια πρέπει κατόπιν να εφαρμοστούν για τη λήψη αποφάσεως;
 - 3) Έχει σημασία για την απάντηση στο ερώτημα 2 το κατά πόσον η καταγγελία έχει πράγματι επιφέρει συνέπειες στην αγορά σχετικές με το δίκαιο του ανταγωνισμού;
 - 4) Αν η απάντηση στο ερώτημα 3 είναι καταφατική, ζητείται να διευκρινιστεί ποια κριτήρια και ποιος βαθμός πιθανολογήσεως θα πρέπει να εφαρμοστούν εν προκειμένω προκειμένου να διαπιστωθεί αν η καταγγελία έχει επιφέρει τέτοιες συνέπειες στην αγορά, συμπεριλαμβανομένης της σημασίας του ενδεχομένου οι συνέπειες αυτές να μπορεί να αποδοθούν σε άλλες αιτίες.»

Επί της αρμοδιότητας του Δικαστηρίου

- 28 Η Επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες ως προς την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να αποφανθεί επί της υπό κρίση αίτησης προδικαστικής απόφασης, δεδομένου ότι το δίκαιο της Ένωσης δεν έχει εφαρμογή στη διαφορά της κύριας δίκης και ότι η εφαρμοστέα νομοθεσία δεν παραπέμπει στο δίκαιο της Ένωσης, καθόσον μόνον από τις προπαρασκευαστικές εργασίες του εν λόγω νόμου προκύπτει ότι ο νόμος αυτός πρέπει να ερμηνεύεται υπό το πρίσμα του κανονισμού 139/2004 καθώς και της νομολογίας του Γενικού Δικαστηρίου και του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 29 Συναφώς υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να αποφαινεται προδικαστικώς επί της ερμηνείας των Συνθηκών καθώς και των πράξεων των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στο πλαίσιο της θεσπιζόμενης από το άρθρο αυτό συνεργασίας μεταξύ του Δικαστηρίου και των εθνικών δικαστηρίων, απόκειται αποκλειστικώς στα εθνικά δικαστήρια να εκτιμούν, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες κάθε υπόθεσης, τόσο την αναγκαιότητα της προδικαστικής απόφασης προκειμένου να εκδώσουν τη δική τους απόφαση όσο και το πρόσφορο των ερωτημάτων που υποβάλλουν στο Δικαστήριο. Συνεπώς, εφόσον τα υποβαλλόμενα από τα εθνικά δικαστήρια ερωτήματα αφορούν την ερμηνεία διάταξης του δικαίου της Ένωσης, το Δικαστήριο υποχρεούται καταρχήν να απαντήσει (απόφαση της 14ης Μαρτίου 2013, Allianz Hungária Biztosító κ.λπ., C-32/11, EU:C:2013:160, σκέψη 19 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 30 Κατ' εφαρμογή της νομολογίας αυτής, το Δικαστήριο έχει αναγνωρίσει επανειλημμένα ότι είναι αρμόδιο να αποφαινεται επί αιτήσεων προδικαστικών αποφάσεων σχετικά με διατάξεις του δικαίου της Ένωσης σε περιπτώσεις κατά τις οποίες ναι μεν τα πραγματικά περιστατικά της κύριας δίκης δεν εμπίπτουν ευθέως στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης, αλλά οι τελευταίες αυτές διατάξεις καθίστανται εφαρμοστέες βάσει του εθνικού δικαίου, το οποίο έχει υιοθετήσει για τις αμιγώς εσωτερικές καταστάσεις την ίδια προσέγγιση με αυτήν που προβλέπεται από το δίκαιο της Ένωσης. Πράγματι, σε τέτοιες περιπτώσεις, υφίσταται οπωσδήποτε συμφέρον της Ένωσης για ομοιόμορφη

ερμηνεία διατάξεων ή εννοιών του δικαίου της Ένωσης, ανεξάρτητα από τις συνθήκες υπό τις οποίες αυτές εφαρμόζονται, προς αποφυγή ερμηνευτικών αποκλίσεων στο μέλλον (απόφαση της 14ης Μαρτίου 2013, Allianz Hungária Biztosító κ.λπ., C-32/11, EU:C:2013:160, σκέψη 20 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 31 Ως προς την υπό κρίση αίτηση προδικαστικής απόφασης, επισημαίνεται ότι, αντιθέτως προς τον ιταλικό νόμο περί ανταγωνισμού τον οποίο αφορούσε η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2007, ETI κ.λπ. (C-280/06, EU:C:2007:775, σκέψεις 23 και 24), ο δανικός νόμος περί ανταγωνισμού δεν περιέχει ρητή παραπομπή στις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης των οποίων ζητείται η ερμηνεία.
- 32 Ομοίως, αντιθέτως προς τις διατάξεις του ουγγρικού νόμου περί ανταγωνισμού τον οποίο αφορούσε η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 14ης Μαρτίου 2013, Allianz Hungária Biztosító κ.λπ. (C-32/11, EU:C:2013:160, σκέψη 21), ο δανικός νόμος περί ανταγωνισμού δεν επαναλαμβάνει επακριβώς το περιεχόμενο των αντίστοιχων διατάξεων του κανονισμού 139/2004.
- 33 Ωστόσο, αφενός, όπως προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο, οι προπαρασκευαστικές εργασίες του δανικού νόμου περί ανταγωνισμού καταδεικνύουν την πρόθεση του Δανού νομοθέτη να εναρμονίσει το εθνικό δίκαιο του ανταγωνισμού στον τομέα του ελέγχου των συγκεντρώσεων με αυτό της Ένωσης, δεδομένου ότι οι εθνικές ρυθμίσεις βασίζονται, κατ' ουσίαν, στον κανονισμό 139/2004. Πράγματι, το άρθρο 12c, παράγραφος 5, του δανικού νόμου περί ανταγωνισμού θεσπίζει απαγόρευση της πραγματοποίησης οποιασδήποτε πράξης συγκέντρωσης πριν αυτή κοινοποιηθεί ή εγκριθεί από τις αρμόδιες αρχές, απαγόρευση κατ' ουσίαν ταυτόσημη με την προβλεπόμενη στο άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 139/2004.
- 34 Αφετέρου, το αιτούν δικαστήριο, εκτιμώντας τις ιδιαιτερότητες της υπόθεσης που εκκρεμεί ενώπιόν του και, ειδικότερα, τις προπαρασκευαστικές εργασίες του εφαρμοστέου εθνικού νόμου, η ερμηνεία του οποίου απόκειται στο ίδιο αυτό δικαστήριο, έκρινε ότι το δανικό δίκαιο πρέπει να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα, μεταξύ άλλων, της νομολογίας του Δικαστηρίου.
- 35 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο έχει αρμοδιότητα να απαντήσει στα ερωτήματα που έχει υποβάλει το αιτούν δικαστήριο.

Επί του πρώτου, του δεύτερου και του τρίτου ερωτήματος

- 36 Με το πρώτο, το δεύτερο και το τρίτο ερώτημά του, τα οποία πρέπει να εξετασθούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν αν το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 139/2004 έχει την έννοια ότι μια συγκέντρωση πραγματοποιείται μόνο μέσω μιας πράξης η οποία, εν όλω ή εν μέρει, *de facto* ή *de jure*, συμβάλλει στη μεταβολή του ελέγχου της επιχείρησης-στόχου. Ειδικότερα, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν η καταγγελία συμφωνίας συνεργασίας υπό περιστάσεις όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης μπορεί να θεωρηθεί ως συνεπαγόμενη την πραγματοποίηση συγκέντρωσης και αν είναι κρίσιμο συναφώς το κατά πόσο μια τέτοια καταγγελία παράγει αποτελέσματα στην αγορά.
- 37 Για να δοθεί απάντηση στα ερωτήματα αυτά, πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 139/2004 προβλέπει απλώς ότι μια συγκέντρωση δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί πριν από την κοινοποίησή της ούτε πριν να κηρυχθεί συμβατή με την κοινή αγορά.
- 38 Επομένως, η διάταξη αυτή δεν παρέχει καμία ένδειξη ως προς τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες μια συγκέντρωση λογίζεται ότι έχει πραγματοποιηθεί και, ειδικότερα, δεν διευκρινίζει αν η συγκέντρωση μπορεί να πραγματοποιηθεί μετά την ολοκλήρωση μιας πράξης που δεν συμβάλλει στη μεταβολή του ελέγχου της επιχείρησης-στόχου.

- 39 Ως εκ τούτου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το γράμμα του εν λόγω άρθρου 7 δεν παρέχει, αυτό καθαυτό, τη δυνατότητα να διευκρινιστεί το περιεχόμενο της απαγόρευσης που θεσπίζει.
- 40 Στην περίπτωση όμως που η γραμματική ερμηνεία διάταξης του δικαίου της Ένωσης δεν καθιστά δυνατή την εκτίμηση του ακριβούς περιεχομένου της, η επίμαχη κανονιστική ρύθμιση πρέπει να ερμηνευθεί με βάση τον σκοπό της και τη γενική οικονομία της (απόφαση της 7ης Σεπτεμβρίου 2017, Austria Asphalt, C-248/16, EU:C:2017:643, σκέψη 20 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 41 Όσον αφορά τους σκοπούς που επιδιώκει ο κανονισμός 139/2004, όπως προκύπτει μεταξύ άλλων από την αιτιολογική του σκέψη 5, ο κανονισμός αυτός αποβλέπει στο να εξασφαλίσει ότι οι αναδιαρθρώσεις δεν θα αποδειχθούν στη διάρκεια του χρόνου επιβλαβείς για τον ανταγωνισμό. Συνεπώς, το δίκαιο της Ένωσης πρέπει να συμπεριλαμβάνει διατάξεις οι οποίες να ρυθμίζουν τις συγκεντρώσεις που μπορεί να παρακωλύσουν σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά, ή σε μεγάλο τμήμα της. Προς τούτο, κατά την αιτιολογική σκέψη 6 του εν λόγω κανονισμού, τούτο θα πρέπει να εξασφαλίζει τον αποτελεσματικό έλεγχο όλων των συγκεντρώσεων ανάλογα με τις επιπτώσεις τους στη διάρθρωση του ανταγωνισμού στην Ένωση (βλ., συναφώς, απόφαση της 7ης Σεπτεμβρίου 2017, Austria Asphalt, C-248/16, EU:C:2017:643, σκέψη 21).
- 42 Όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 34 του κανονισμού 139/2004, ακριβώς για να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα του ελέγχου αυτού, οι επιχειρήσεις είναι υποχρεωμένες να κοινοποιούν εκ των προτέρων τις συγκεντρώσεις, η πραγματοποίηση δε αυτών πρέπει να αναστέλλεται μέχρι τη λήψη της οριστικής απόφασης.
- 43 Επισημαίνεται όμως ότι, για τους σκοπούς αυτούς, το άρθρο 7, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, απαγορεύοντας την πραγματοποίηση μιας συγκέντρωσης, περιορίζει την εν λόγω απαγόρευση μόνο στις συγκεντρώσεις όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 3 του ίδιου κανονισμού, με αποτέλεσμα να μην εμπίπτει αυτομάτως στην απαγόρευση κάθε πράξη η οποία δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συμβάλλει στην πραγματοποίηση συγκέντρωσης.
- 44 Επομένως, προκειμένου να καθοριστεί το περιεχόμενο του άρθρου 7 του κανονισμού 139/2004, πρέπει να ληφθεί υπόψη ο ορισμός της έννοιας της συγκέντρωσης που περιλαμβάνεται στο εν λόγω άρθρο 3.
- 45 Βάσει της διάταξης αυτής, συγκέντρωση θεωρείται ότι υπάρχει όταν προκύπτει μόνιμη μεταβολή του ελέγχου από τη συγχώνευση δύο ή περισσότερων προηγουμένως ανεξάρτητων επιχειρήσεων ή τμημάτων επιχειρήσεων, ή από την απόκτηση, από ένα ή περισσότερα πρόσωπα που ελέγχουν ήδη μία τουλάχιστον επιχείρηση ή από μία ή περισσότερες επιχειρήσεις, άμεσα ή έμμεσα, ελέγχου στο σύνολο ή σε τμήματα μιας ή περισσότερων άλλων επιχειρήσεων, εξυπακουμένου ότι ο έλεγχος απορρέει από δικαιώματα, συμβάσεις ή άλλα μέσα που παρέχουν τη δυνατότητα καθοριστικού επηρεασμού της δραστηριότητας μιας επιχείρησης.
- 46 Κατά συνέπεια, η πραγματοποίηση μιας συγκέντρωσης υπό την έννοια του εν λόγω άρθρου 7 επέρχεται μόλις οι μετέχοντες στη συγκέντρωση αναπτύξουν δραστηριότητες που συμβάλλουν στη μόνιμη μεταβολή του ελέγχου της επιχείρησης-στόχου.
- 47 Ως εκ τούτου, το γεγονός ότι κάθε μερική πραγματοποίηση συγκέντρωσης εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του ίδιου αυτού άρθρου ανταποκρίνεται στην απαίτηση εξασφάλισης αποτελεσματικού ελέγχου των συγκεντρώσεων. Πράγματι, αν απαγορευόταν στους μετέχοντες σε συγκέντρωση να πραγματοποιήσουν συγκέντρωση μέσω μιας και μόνης πράξης, αλλά το ίδιο αποτέλεσμα μπορούσε θεμιτώς να επιτευχθεί με διαδοχικές μεμονωμένες πράξεις, τούτο θα μείωνε την πρακτική αποτελεσματικότητα της απαγόρευσης που θεσπίζεται στο άρθρο 7 του κανονισμού 139/2004 διακυβεύοντας κατά αυτόν τον τρόπο τον εκ των προτέρων έλεγχο που προβλέπει ο εν λόγω κανονισμός καθώς και την επίτευξη των στόχων του.

- 48 Υπό το ίδιο αυτό πνεύμα στην αιτιολογική σκέψη 20 του εν λόγω κανονισμού αναφέρεται ότι ενδείκνυται να αντιμετωπίζονται ως ενιαία συγκέντρωση οι πράξεις οι οποίες είναι στενά συναφείς υπό την έννοια ότι συνδέονται υπό όρους ή λαμβάνουν τη μορφή μιας σειράς πράξεων σε τίτλους, που πραγματοποιούνται εντός ευλόγως βραχείας προθεσμίας.
- 49 Ωστόσο, καθόσον τέτοιου είδους πράξεις, μολοντί έχουν συντελεσθεί στο πλαίσιο μιας συγκέντρωσης, δεν είναι εντούτοις αναγκαίες για να επιτευχθεί μεταβολή του ελέγχου μιας επιχείρησης την οποία αφορά η εν λόγω συγκέντρωση, δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 7 του κανονισμού 139/2004. Συγκεκριμένα, οι πράξεις αυτές, ακόμη και αν μπορούν να θεωρηθούν επικουρικές ή προπαρασκευαστικές της συγκέντρωσης, δεν έχουν άμεσο λειτουργικό σύνδεσμο με την πραγματοποίησή της, με αποτέλεσμα η θέση τους σε εφαρμογή να μην είναι, καταρχήν, ικανή να υπονομεύσει την αποτελεσματικότητα του ελέγχου των συγκεντρώσεων.
- 50 Το γεγονός ότι τέτοιου είδους πράξεις ενδέχεται να παράγουν αποτελέσματα στην αγορά δεν αρκεί αφεαυτού για να δικαιολογήσει διαφορετική ερμηνεία του εν λόγω άρθρου 7. Πράγματι, αφενός, η εκτίμηση των αποτελεσμάτων μιας πράξης στην αγορά αφορά την ουσία της εξέτασης της συγκέντρωσης. Πάντως, η υποχρέωση αναστολής που προβλέπει το άρθρο 7 του κανονισμού 139/2004 εφαρμόζεται ανεξάρτητα από το αν η συγκέντρωση είναι συμβατή με την κοινή αγορά ή όχι, δεδομένου ότι ο λόγος ύπαρξής της είναι ακριβώς να διασφαλίσει τον εκ μέρους της Επιτροπής αποτελεσματικό έλεγχο όλων των πράξεων συγκέντρωσης.
- 51 Αφετέρου, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο πράξη η οποία δεν παράγει κανένα αποτέλεσμα στην αγορά να είναι, παρά ταύτα, σε θέση να συμβάλει στη μεταβολή του ελέγχου της επιχείρησης-στόχου και, ως εκ τούτου, να πραγματοποιηθεί, τουλάχιστον εν μέρει, τη συγκέντρωση.
- 52 Κατά συνέπεια, υπό το πρίσμα των σκοπών που επιδιώκει ο κανονισμός 139/2004, το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει την εφαρμογή από τους μετέχοντες στη συγκέντρωση κάθε πράξης η οποία συμβάλλει στη μόνιμη μεταβολή του ελέγχου επί μιας εκ των επιχειρήσεων τις οποίες αφορά η οικεία συγκέντρωση.
- 53 Η ως άνω ερμηνεία του άρθρου 7 συνάδει επίσης και με τη γενική οικονομία του κανονισμού 139/2004.
- 54 Μολοντί είναι αληθές ότι, κατά την αιτιολογική σκέψη 6 του κανονισμού αυτού, ο θεσπιζόμενος με αυτόν προληπτικός έλεγχος των πράξεων συγκέντρωσης αφορά τις συγκεντρώσεις που έχουν επιπτώσεις στη διάρθρωση του ανταγωνισμού στην Ένωση, εντούτοις από την αιτιολογική αυτή σκέψη ουδόλως προκύπτει ότι κάθε ενέργεια επιχειρήσεων η οποία δεν έχει τέτοιες επιπτώσεις εκφεύγει του ελέγχου της Επιτροπής ή των αρμόδιων εθνικών αρχών ανταγωνισμού (απόφαση της 7ης Σεπτεμβρίου 2017, Austria Asphalt, C-248/16, EU:C:2017:643, σκέψη 30).
- 55 Συγκεκριμένα, ο εν λόγω κανονισμός, όπως, μεταξύ άλλων, και ο κανονισμός 1/2003, αποτελεί τμήμα πλέγματος νομοθετικών κανόνων το οποίο σκοπό έχει να εφαρμόσει τα άρθρα 101 και 102 ΣΛΕΕ, καθώς και να θεσπίσει σύστημα ελέγχου το οποίο να διασφαλίζει τον ανόθευτο ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά της Ένωσης (απόφαση της 7ης Σεπτεμβρίου 2017, Austria Asphalt, C-248/16, EU:C:2017:643, σκέψη 31).
- 56 Ο κανονισμός 139/2004, όπως προκύπτει από το άρθρο του 21, παράγραφος 1, είναι ο μόνος που εφαρμόζεται στις συγκεντρώσεις όπως ορίζονται στο άρθρο του 3, για τις οποίες ο κανονισμός 1/2003 δεν τυγχάνει καταρχήν εφαρμογής (απόφαση της 7ης Σεπτεμβρίου 2017, Austria Asphalt, C-248/16, EU:C:2017:643, σκέψη 32).

- 57 Αντιθέτως, ο κανονισμός 1/2003 έχει εφαρμογή στη συμπεριφορά επιχειρήσεων η οποία, αν και δεν αποτελεί συγκέντρωση κατά την έννοια του κανονισμού 139/2004, μπορεί εντούτοις να καταλήξει σε μεταξύ τους συντονισμό αντίθετο προς το άρθρο 101 ΣΛΕΕ και η οποία, εξ αυτού του λόγου, υπόκειται στον έλεγχο της Επιτροπής ή των εθνικών αρχών ανταγωνισμού (απόφαση της 7ης Σεπτεμβρίου 2017, Austria Asphalt, C-248/16, EU:C:2017:643, σκέψη 33).
- 58 Ως εκ τούτου, η επέκταση του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 7 του κανονισμού 139/2004 σε πράξεις που δεν συμβάλλουν στην πραγματοποίηση συγκέντρωσης όχι μόνο θα είχε ως αποτέλεσμα, όπως επισήμανε κατ' ουσίαν ο γενικός εισαγγελέας με το σημείο 68 των προτάσεών του, να διευρύνει το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού κατά παράβαση του άρθρου 1 του ίδιου αυτού κανονισμού, αλλά και να περιορίσει, αντιστοίχως, το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1/2003, ο οποίος θα έπαινε να έχει εφαρμογή σε τέτοιες πράξεις, ακόμη και αν αυτές μπορούν να οδηγήσουν σε συντονισμό μεταξύ επιχειρήσεων, κατά την έννοια του άρθρου 101 ΣΛΕΕ.
- 59 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, συνάγεται ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 139/2004 έχει την έννοια ότι μια συγκέντρωση πραγματοποιείται μόνο μέσω μιας πράξης η οποία, εν όλω ή εν μέρει, *de facto* ή *de jure*, συμβάλλει στη μεταβολή του ελέγχου της επιχείρησης-στόχου.
- 60 Όσον αφορά το ζήτημα αν η καταγγελία της συμφωνίας συνεργασίας, υπό συνθήκες όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, μπορεί να θεωρηθεί ως συνεπαγόμενη την πραγματοποίηση συγκέντρωσης, επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με τα πραγματικά περιστατικά που περιγράφονται στην αίτηση προδικαστικής απόφασης και των οποίων ο έλεγχος απόκειται στο αιτούν δικαστήριο, έστω και αν η καταγγελία αυτή συνδέεται υπό όρους με την οικεία συγκέντρωση και είναι πιθανό να θεωρηθεί επικουρική ή προπαρασκευαστική αυτής, εντούτοις γεγονός παραμένει ότι, παρά τις επιπτώσεις που ενδέχεται να έχει παραγάγει στην αγορά, δεν συμβάλλει, αυτή καθαυτή, στη μόνιμη μεταβολή του ελέγχου της επιχείρησης-στόχου.
- 61 Πράγματι, πέραν του γεγονότος ότι πρόκειται για πράξη που αφορά έναν μόνο από τους μετέχοντες στη συγκέντρωση και έναν τρίτο, δηλαδή την KPMG International, διαπιστώνεται ότι, μέσω της εν λόγω καταγγελίας, οι εταιρίες EY δεν απέκτησαν δυνατότητα άσκησης οποιασδήποτε επιρροής επί των εταιριών KPMG DK, οι οποίες, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 12 και 13 της παρούσας απόφασης, ήταν ανεξάρτητες, από πλευράς δικαίου του ανταγωνισμού, τόσο πριν όσο και μετά την καταγγελία αυτή.
- 62 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, η απάντηση που πρέπει να δοθεί στο πρώτο, στο δεύτερο και στο τρίτο ερώτημα είναι ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 139/2004 έχει την έννοια ότι συγκέντρωση πραγματοποιείται μόνο μέσω μιας πράξης η οποία, εν όλω ή εν μέρει, *de facto* ή *de jure*, συμβάλλει στη μεταβολή του ελέγχου της επιχείρησης-στόχου. Η καταγγελία της συμφωνίας συνεργασίας υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, των οποίων η εξέταση απόκειται στο αιτούν δικαστήριο, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως συνεπαγόμενη την πραγματοποίηση συγκέντρωσης, τούτο δε ανεξαρτήτως του ζητήματος αν η καταγγελία αυτή παρήγαγε αποτελέσματα στην αγορά.

Επί του τέταρτου ερωτήματος

- 63 Λαμβανομένης υπόψη της απάντησης που δόθηκε στο πρώτο, στο δεύτερο και στο τρίτο ερώτημα, παρέλκει η απάντηση στο τέταρτο ερώτημα.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 64 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων («Κοινοτικός κανονισμός συγκεντρώσεων»), έχει την έννοια ότι συγκέντρωση πραγματοποιείται μόνο μέσω μιας πράξης η οποία, εν όλω ή εν μέρει, de facto ή de jure, συμβάλλει στη μεταβολή του ελέγχου της επιχείρησης-στόχου. Η καταγγελία της συμφωνίας συνεργασίας υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, των οποίων η εξέταση απόκειται στο αιτούν δικαστήριο, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως συνεπαγόμενη την πραγματοποίηση συγκέντρωσης, τούτο δε ανεξαρτήτως του ζητήματος αν η καταγγελία αυτή παρήγαγε αποτελέσματα στην αγορά.

(υπογραφές)